Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

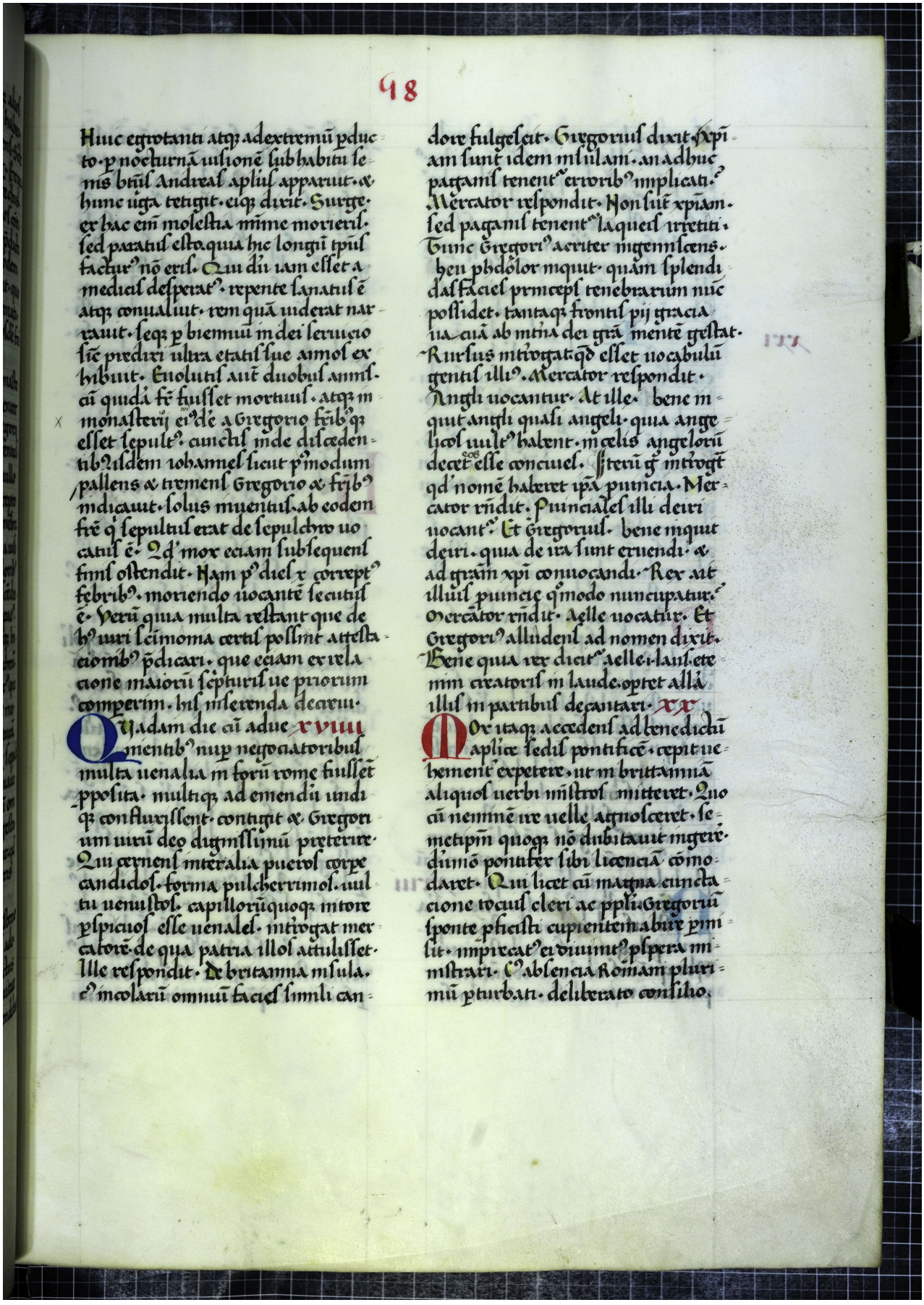

Huic egrotanti atq; ad extremū pduc
to. p nocturnā uisionē sub habitu se
nis btūs Andreas aplus apparuit. &
hunc uga tetigit. eiq; dixit. Surge.
ex hac enī molestia mīme morieris.
sed paratus esto. quia hic longū tpus
facturus nō eris. Qui dū iam esset a
medicis desperatus. repente sanatus ē
atq; conualuit. rem quā uiderat nar
rauit. seq; p biennium in dei seruicio
sic prediri ultra etatis sue annos ex
hibuit. Euolutis aut duobus annis.
cū quidā fr̄ fuisset mortuus. atq; in
monasterio eius de a Gregorio frib; q;
esset sepultus. cunctis inde disceden
tib; isdem iohannes sicut p modum
pallens & tremens Gregorio & frib;
indicauit. solus inuentus. ab eodem
frē q sepultus erat de sepulchro uo
catus ē. Qd mox eciam subsequens
finis ostendit. Nam p dies x correptus
febrib; moriendo uocantē secutus
ē. Verū quia multa restant que de
h; uiri scimonia certis possint attesta
cionib; pdicari. que eciam ex rela
cione maiorū scripturis ue priorum
comperim. his inserenda decreui.

Quadam die cū adue xviiii
nientib; nup negociatoribus
multa uenalia in forū rome fuisset
pposita. multiq; ad emendū undi
q; confluxissent. contigit & Gregori
um uirū deo dignissimū preterire.
Qui cernens inter alia pueros corpe
candidos. forma pulcherrimos. uul
tu uenustos. capillorūquoq; intore
pspicuos esse uenales. interrogat mer
catorē. de qua patria illos attulisset.
Ille respondit. De britannia insula.
cus incolarū omniū facies simili can
dore fulgescit. Gregorius dixit. Xpi
am sunt idem insulani. an adhuc
paganis tenentur erroribus implicati.
Mercator respondit. Non sunt xpiani.
sed paganis tenentur laqueis irretiti.
Tunc Gregorius acriter ingemiscens.
heu phdolor inquit. quam splendi
das facies princeps tenebrarum nūc
possidet. tantaq; frontis pij gracia
ua cuā ab intrna dei grā mentē gestat.
Rursus interrogat. qd esset uocabulū
gentis illius. Mercator respondit.
Angli uocantur. At ille. bene in
quit angli quasi angeli. quia ange
licos uultus habent. in celis angelorū
decet eos esse conciues. Iterū q interrogat
qd nomē haberet ipa puincia. Mer
cator rndit. Puinciales illi deiri
uocantur. Et Gregorius. bene inquit
deiri. quia de ira sunt eruendi. &
ad grām xpi conuocandi. Rex ait
illius puincie qmodo nuncupatur.
Mercator rndit. Aelle uocatur. Et
Gregorius alludens ad nomen dixit.
Bene quia rex dicitur aelle. i. laus. ete
nim creatoris in laude. optet allā
illis in partibus decantari. xx

Mox itaq; accedens ad benedictū
aplice sedis pontificē. cepit ue
hementer expetere. ut in brittannia
aliquos uerbi ministros mitteret. Quo
cū neminē ire uelle agnosceret. se
metipm quoq; nō dubitauit ingerere.
dūmō pontifex sibi licenciā cōmo
daret. Qui licet cū magna cuncta
cione tocius cleri ac ppli. Gregoriū
sponte pficisti cupientem abire pmi
sit. imprecatus ei diuinitus pspera mi
nistrari. Cus absencia Romani pluri
mū pturbati. deliberato consilio.